

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
zmiany nazwy obiektu na terenie Wrocławia

W związku z wnioskiem Komisji Nazewnictwa Ulic Towarzystwa Miłośników Wrocławia o przywrócenie historycznej nazwy dla Wzgórza Partyzantów w obrębie Stare Miasto we Wrocławiu, Prezydent Wrocławia, jako uprawniony do występowania z wnioskiem o nadanie nazw ulicom, placom i innym obiektom miejskim podjął inicjatywę zmiany nazwy przedmiotowego obiektu na Bastion Sakwowy.

Bastion Sakwowy – w najstarszej księdze rachunkowej miasta (*Henricus Pauper*) z 1316 r. miejsce to pojawia się jako Wzgórze Sakwowe (*Thassenberget, Taschenberg*). Określenie to odnosiło się do istniejących w średniowieczu w okolicy warsztatów kaletniczych. Później, nazwa przeszła na prowadzącą przy wzgórzu, w kierunku północnym, ulicę Sakwową (*Tashengasse, później Alte Taschenstraße*). W XVI w. naturalne wzgórze posłużyło do stworzenia bastionu, który zaczęto nazywać tożsamo Bastionem Sakwowym (*Taschenbastion*). Bastion to podstawowy element umocnień w dawnych fortyfikacjach o narysie bastionowym, wznoszony na wysuniętych narożnikach twierdzy. Wywodzi się z wcześniej stosowanych bastei. Po otwarciu na szczycie belwederu z wieżą w 1867 r. wpisane w Promenadę Staromiejską wzniesienie o charakterze rekreacyjnym przemianowano na Wzgórze Liebicha (*Liebichshöhe*). W ten sposób, fundator założenia, kupiec Adolf Liebich, uczcił pamięć swojego brata Gustava. Należy jednak zaznaczyć, że do 1945 roku nazwy *Liebichshöhe* i *Taschenbastion* funkcjonowały równolegle. Po II wojnie światowej ulicy Sakwowej nie przywrócono nazwy historycznej (choć biegnie ona na terenie Starego Miasta), a jej patronem został ksiądz Piotr Skarga. Wzgórzu dano zaś za patronów bliżej nieokreślonych Partyzantów.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.